

[Anders Andersen.]

man kan få drøftelser med ministerrådet, hvor de endelige afgørelser træffes.

Der har under den debat, der har været, og også i den redegørelse, som den højtærede udenrigsminister kom med, ligesom været en tendens til at understrege, at det er jo på trods af de vanskeligheder, vi har mødt, i og for sig gået helt godt. Jeg tror, at det beror på en misforståelse. Jeg tror ikke, det er gået så godt, som man tilsyneladende vil give det udseende af. Det har i og for sig bekymret mig noget at se, hvordan den danske presse efter forhandlingerne i Bruxelles ligesom lagde op til, at nu var der nået så gode og positive resultater, at vi nu med hensyn til dette problem i og for sig kunne se tiden fremover i møde med en vis sindsro. Jeg er bekymret over den måde, pressen har behandlet dette på, for jeg er ikke sikker på, at det vil styrke vor forhandlingsposition, at man ligesom stiller det op, som om der ikke er problemer. Der er efter min opfattelse meget store problemer både i tiden, der ligger foran, og den tid, der er gået. Vi har også med al tydelighed set, at der har været meget store problemer i det år, der er gået.

Der er blevet nævnt nogle tal her. Jeg vil gerne pege på disse tal og den statistik, som tegner udviklingen. Der har været en tilbagegang i vor eksport af levende svin på 27,9 pct. Der har været en tilbagegang i fjerkræeksporten på 25 pct. og i ægeeksporten på 43 pct., når vi tager det i mængder. Man er tilbøjelig til at ville operere med kroner og øre. Det kan man også gøre, man må bare huske på, at hvis man tager det i kroner og øre, så vil man, hvis man sammenligner med årene forud, efter den opstilling, vi hidtil har fået, på forhånd afskrive, at Danmark var berettiget til at få andel i den konjunkturudvikling, der er sket i fællesmarkedslandene, og derfor vil de beløb, vi mangler eller taber, hvilket udtryk man nu vil bruge, måske tegne sig forholdsvis små. Men jeg tror dog ikke, det kan være den danske regerings og det danske samfunds opfattelse, at en sammenligning på baggrund af et prisniveau, der lå lavere i de år, man sammenligner med, ikke også skal indregnes, sådan at man derigennem må konstatere et større tab end den forskel, det rent statistisk kan gøres

op til. Ellers ville Danmark eller dansk landbrug jo ikke have mulighed for at hente større priser hjem fremover, når prisniveauet i disse fællesmarkedslande stiger.

Jeg må understrege, at når det ikke har været muligt i væsentligt omfang at følge denne prisstigning op, så skyldes det den forskelsbehandling, som vi har været udsat for, og som altså har givet sig udslag i en tilbagegang i eksportmængden. Dertil skal så lægges de vanskeligheder, der har været med at afsætte de eksportmængder, man ikke har kunnet afsætte til fællesmarkedslandene, på andre markeder, men vel at mærke på andre markeder, hvor det har været sværere at opnå den samme pris, som man ville kunne have opnået, hvis vi kunne have solgt dem til fællesmarkedet.

Det er jo en gammel regel, at statistik skal man omgås med forsigtighed, og det tror jeg også i høj grad man skal her. Jeg tror ikke, det kan være i dansk interesse at forsøge at se bort fra de vanskeligheder, som udviklingen i fællesmarkedet har påført den danske landbrugseksport, tværtimod. Om det kan tjene en intern interesse i den almindelige debat, skal jeg lade være usagt i denne forbindelse, men det kan i hvert fald ikke tjene dansk interesse i den videre udvikling af vor samhandel med og dens placering i fællesmarkedslandene.

Jeg vil gerne dertil føje, at hvis de forordninger, som man nu står over for at skulle registrere inden for fællesmarkedet for kødets vedkommende, gennemføres i den skikkelse, hvori de i øjeblikket tegner sig, vil det for det første betyde en stigning i tolden fra 11 pct. til 16 pct.; for det andet vil det betyde, at der vil komme en afgift på importen fra tredjeland, altså for danske kreaturer, på et sted mellem 1 kr. og 1 kr. 50 øre pr. kg. Hvis disse forordninger gennemføres i den nuværende form — jeg understreger, at man er på forhandlingsstadiet, men det er altså det, man hidtil har forhandlet på baggrund af — kan det endvidere medføre en total lukning for eksporten af kreaturer til det italienske marked.

Det er de perspektiver, som man må sammenholde, når man drøfter vor eksports stilling inden for fællesmarkedslandene, og som i hvert fald for mig tegner et noget andet billede, end det, der er blevet givet